

⁹ Αδελφοί, ο Θεός ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους. ¹⁰ ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροὶ· ὑμεῖς ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ¹¹ ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν ¹² καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, ¹³ βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. ¹⁴ Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ¹⁵ ἔὰν γὰρ μυριούς παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. ¹⁶ παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, ο Θεός σ' εμάς τους αποστόλους έδωσε την ελεεινότερη θέση, σαν να είμαστε καταδικασμένοι να πεθάνουμε στην αρένα. Γιατί γίναμε θέαμα για τον κόσμο, για αγγέλους και γι' ανθρώπους. Εμείς παρουσιαζόμαστε μωροί για χάρη του Χριστού, ενώ εσεῖς είστε σοφοί χάρη στον Χριστό· εμείς είμαστε αδύναμοι, ενώ εσεῖς είστε δυνατοί· εμείς είμαστε περιφρονημένοι, ενώ εσεῖς είστε τιμημένοι! Ως αυτήν την ώρα πεινάμε, διψάμε, γυρνάμε με κουρέλια, ξυλοδαρμένοι, από τόπο σε τόπο χωρίς σπίτι, και μοχθούμε να ζήσουμε δουλεύοντας με τα ίδια μας τα χέρια. Στους εμπαιγμούς απαντάμε με καλά λόγια, στους διωγμούς με υπομονή, στις συκοφαντίες με λόγια φιλικά. Καταντήσαμε σαν τα σκουπίδια όλου του κόσμου, ως αυτήν την ώρα θεωρούμαστε τα αποβράσματα της κοινωνίας. Δεν σας τα γράφω αυτά για να σας κάνω να ντραπείτε, αλλά για να σας συμβουλέψω όπως ο πατέρας τ' αγαπημένα του παιδιά. Γιατί κι αν ακόμα έχετε χιλιάδες δασκάλους στη ζωή σας με τον Χριστό, δεν έχετε πολλούς πατέρες αλλά μόνον ένα. Στη σωτήρια οικονομία του Ιησού Χριστού, εγώ σαν πατέρας σας γέννησα με το κήρυγμα του ευαγγελίου. Σας ζητώ λοιπόν να μου μοιάσετε.

«Ο άνθρωπος, όταν τα βλέπει όλα με καλούς λογισμούς, εξαγνίζεται και χαριτώνεται από τον Θεό. Με τους αριστερούς λογισμούς κατακρίνει και αδικεί τους άλλους, εμποδίζει την Θεία Χάρη να έρθει, και εύχεται ο διάβολος και τον αλωνίζει.»

Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΤΙΘΕΜΑ

Κυριακή Γ' Ματθαίου (Θεραπεία τοῦ σεληνιαζομένου νέου)

«...Και ὅσον βίον ἔχομεν, ἀδέλφια καὶ ἀδελφές μου, ἐδῶ εἰς τὴν γῆν θέλει ἀπομείνει μονάχα ὅση ἐλεημοσύνη ἐδώσατε, αὐτὸ θέλετε ἔχει βοήθειαν εἰς τὴν ψυχὴν σας καὶ ὅτι ἐδώσατε τῶν πτωχῶν δι' ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ θέλετε νὰ λάβετε τὸ ἓνα ἑκατὸν παρὰ τοῦ Χριστοῦ...»

Ἅγιος Κοσμάς ο Αιτωλός

¹⁴ Τω καιρῷ ἐκεῖνω, ἄνθρωπος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· ¹⁵ Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. ¹⁶ καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. ¹⁷ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη! ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. ¹⁸ καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἔθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. ¹⁹ Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; ²⁰ ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. ²¹ τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. ²² Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ²³ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

«Το παιδί θέλει κοντά του ανθρώπους θερμῆς προσευχῆς. Ὅχι ν' ἀρκεῖται ἡ μητέρα στο αἰσθητὸ χᾶδι για το παιδί της, ἀλλὰ να προσφέρει συγχρόνως καὶ το χᾶδι της προσευχῆς. Το παιδί αισθάνεται στο βάθος της ψυχῆς του το πνευματικὸ χᾶδι, που μυστικά στέλνει ἡ μητέρα του, καὶ ἔλκεται πρὸς αὐτήν. Νιώθει ἀσφάλεια, σιγουριά, ὅταν ἡ μητέρα με τὴ συνεχῆ, τὴν ἐπίμονη καὶ θερμὴ προσευχὴ της ἀγκαλιάζει το παιδί της μυστικά καὶ το ἐλευθερώνει ἀπ' ὅτι το σφίγγει...»

Αὐτό εἶναι τὸ τέλειο. Να μιλάει ἡ μητέρα στον Θεὸ κι ὁ Θεὸς να μιλάει στο παιδί. Ἀν δεν γίνεῖ ἐτσι, πές, πές, πές... ὅλο «ἀπ' τ' αὐτί», στο τέλος γίνεται ἓνα εἶδος καταπίεσεως. Κι ὅταν το παιδί μεγαλώνει, ἀρχίζει πλέον να ἀντιδράει, δηλαδή να ἐκδικεῖται, τρόπο τίνα, τον πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του, που το καταπίεσαν. Ἐνῶ ἓνα εἶναι τὸ τέλειο, να μιλάει ἡ ἐν Χριστῷ ἀγάπη καὶ ἡ ἀγιοσύνη του πατέρα καὶ της μητέρας. Ἡ ἀκτινοβολία της ἀγιοσύνης καὶ ὄχι της ἀνθρώπινης προσπάθειας κάνει τα παιδιὰ καλά.»

Ἅγιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης

Εκεῖνο τον καιρὸ, πλησίασε τον Ἰησοῦ ἓνας ἄνθρωπος, γονάτισε μπροστὰ του καὶ του εἶπε: «Κύριε, σπλαχνίσου τον γιό μου, γιατί εἶναι ἐπιληπτικός καὶ υποφέρει πολλές φορές μάλιστα πέφτει στη φωτιά καὶ στο νερό. Τον ἔφερα στους μαθητές σου, ἀλλὰ δεν μπόρεσαν να τον θεραπεύσουν». Ὁ Ἰησοῦς ἀπάντησε: «Γενιά ἄπιστη καὶ διεφθαρμένη, ὡς πότε θα εἶμαι μαζί σας; Ὡς πότε θα σας ἀνέχομαι; Φέρτε τον μου ἐδῶ». Ὁ Ἰησοῦς ἐπιτίμησε τὸ δαιμόνιο, καὶ βγήκε ἀπ' αὐτόν ἀπὸ κείνη τὴν ὥρα τὸ παιδί γιαιτρεύτηκε. Πήγαν τότε ἰδιαίτερος στον Ἰησοῦ οἱ μαθητές καὶ τον ρώτησαν: «Γιατί εμεῖς δεν μπόρεσαμε να το βγάλουμε;» «Ἐξαιτίας της ἀπιστίας σας», τους εἶπε ὁ Ἰησοῦς. «Σας βεβαιῶνω πως, ἀν ἔχετε πίστη ἔστω καὶ σαν κόκκο σιναπιού, θα λέτε σ' αὐτό το βουνό “πήγαινε ἀπὸ δω ἐκεῖ”, καὶ θα πηγαίνει καὶ τίποτα δεν θα εἶναι ἀδύνατο για σας. Αὐτὸ τὸ δαιμονικὸ γένος δεν βγαίνει παρά μόνο με προσευχὴ καὶ νηστεία». Ἐνῶ οἱ μαθητές περιέρχονταν τὴ Γαλιλαία, τους εἶπε ὁ Ἰησοῦς: «Ὁ Υἱὸς του Ἀνθρώπου πρόκειται να παραδοθεῖ σε χεῖρα ἀνθρώπων· θα τον θανατώσουν, καὶ τὴν τρίτῃ μέρα θα ἀναστηθεῖ».

«Ὡ Κύριε! Μὴ με στερήσεις των οὐρανίων σου δωρεῶν, γιατί εἶσαι ὁ Κύριος καὶ ὅλα τα μπορεῖς. Ὡ Κύριε! Σώσε με ἀπὸ τις αἰώνιες βασάνους, γιατί εἶσαι ὁ Κύριος καὶ ὅλα τα μπορεῖς. Ὡ Κύριε! Εἴτε «ἐν διανοία» εἴτε «ἐν ἔργῳ» ἀμάρτησα, συγχώρησε με, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τὴν ἀδυναμία της ψυχῆς μου. Ὅλα μπορεῖς να τα κάμεις για μένα, που προσπέφτω στα πόδια σου μετανοημένος καὶ ζητώντας τὸ ἔλεος σου.»

Καὶ σύ, ὦ βασίλισσα των Ἀγγέλων καὶ των ἀνθρώπων, Παντάνασσα του κόσμου καὶ φοβερὰ Προστασία των πιστῶν, σώσε μας ἀπὸ κάθε ἀμαρτία καὶ στερέωσε μας σε κάθε ἀρετῇ. Κάμε μας συμμόρφους με τον Υἱό σου καὶ Θεό μας. Ἀς μὴ μείνει τὸ ὄνομα μας ὡς «χριστιανόν» κενὴ λέξις, ἀλλὰ ἀς γίνουμε γνήσιοι μιμηταὶ του Χριστοῦ «του ἀρχηγού της πίστεως μας» (Ἐβρ. Ιβ' 2).»

Ἅγιος Ἰωάννης της Κροστάνδης